

2) Første behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om menighedsråd.

(Fremsat 15/2 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arne Jensen (S):

Forslag nr. L 65 til lov om menighedsråd er en naturlig videreførelse af de ændringer vedrørende valg til menighedsråd, som blev gennemført i sidste samling. For begge loves vedkommende er der tale om, at man tilnærmer området til det, vi kender fra den kommunale styrelseslov, i hvert fald hvad angår præcisering og ajourføring.

Fra socialdemokratiet kan vi erklære os enige i lovforslagets hovedsigte, om end vi har nogle ting, vi gerne vil søge opklaret yderligere både ved denne førstebehandling og i det udvalgsarbejde, som følger efter.

Vi finder det positivt, at lovforslaget lægger op til større selvbestemmelse for det enkelte menighedsråd, men vi sætter samtidig spørgsmålstejn ved, om den større medbestemmelse og frihed nu også er vidtgående nok, f.eks. hvad angår dispositionsret over rådighedsbeløb, som stadig har ret snævre rammer – rammer, som primært vil stække de menighedsråd, hvor der er stor aktivitet.

Vi kan ikke umiddelbart se, at beløbsrammerne på henholdsvis 17.000 kr. og i særlige tilfælde 70.000 kr. er udtryk for en større forøgelse af selvbestemmelsen, når der i samme lovforslag er indeholdt bestemmelser, som rent faktisk afskærer kirkeministeren fra i særlige tilfælde at tillade afholdelse af større engangsbeløb. Vi har nok på dette område behov for nogle præciseringer gennem besvarelser under udvalgsarbejdet.

Endelig vil jeg gerne bede ministeren udbyde den del af den skriftlige fremsættelse, som omhandler tilkendegivelserne til lovforslaget fra biskopperne, fra Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, kirkefunktionærernes organisationer, Præsteforeningen og Provsteforeningen. Vi efterlyser disse tilkendegivelser, som ganske givet vil have stor interesse for os.

Vi har på flere områder nogle spørgsmål, vi vil stille i udvalget, men som sagt er vi fra socialdemokratiet overvejende positive over

for lovforslaget, og vi vil medvirke til en saglig udvalgsbehandling.

Elisabeth Krog (KF):

Lovforslaget tilsigter dels en forbedring af systematikken og dermed overskueligheden af de gældende bestemmelser, dels sigter det mod at styrke menighedsrådenes selvstændighed. Det første kan jo ingen have noget imod. Det sidste har givet anledning til en ganske heftig offentlig debat, især om forslagens § 26, som siger, at kirkekassen årligt kan anvende det såkaldte rådighedsbeløb på indtil 17.000 kr. – når forholdene taler for det dog indtil 70.000 kr. – til fremme af det kirkelige liv i sognet.

Bestemmelsen om, at kirkeministeren fastsætter regler om, til hvilket formål menighedsrådenes rådighedsbeløb kan anvendes, er bortfaldet. Dette giver selvfølgelig menighedsrådene større råderum og større selvstændighed, men det fjerner måske også den beskyttelse af et måske noget passivt folkekirkeligt flertal mod små aktive og mere bevdstgjorte grupper formynderi, som et fælles regelsæt jo altid udgør.

Der er andre bestemmelser, som også tager sigte på at give menighedsrådene dette større spillerum. Der er bestemmelsen om, at de nu kan træffe beslutning om oprettelse af fælles menighedsråd i pastorater med flere sogne uden at indhente biskoppens tilladelse, og at de selv kan træffe bestemmelse om, hvorvidt der ved oprettelse af et nyt sogn eller kirke-distrikt skal foretages nyvalg for den tilbageblevne del af sognet, hvilket før blev afgjort af kirkeministeren. Man har altså flyttet nogle beføjelser.

Endelig foreslås det, at der skal nedsættes et fællesudvalg til bestyrelse af præsteembedsejendom, hvis der er flere menighedsråd i pastoratet, hvilket hænger sammen med planer om i en kommende lov at foreslå den hidtidige præstelønningskasse afskaffet.

Der tilstræbes også en tydeliggørelse og en mindre stramning af de almindelige habilitetsregler, således at præster ikke kan deltage i forhandling og afstemning i sager vedrørende præsteboliger og i sager vedrørende en anden præst i pastoratet.

Det konservative folkeparti kan støtte ministerens lovforslag og dets gode hensigter, men ligesom socialdemokraterne synes vi, der er en del spørgsmål – også på baggrund

[Elisabeth Krog]

af den offentlige debat, der har været – som vi gerne vil søge belyst i udvalget.

Vi anbefaler lovforslaget til hurtig og villig udvalgsbehandling.

Mette Madsen (V):

Under kirkeministerens systematisering af den kirkelige lovgivning, er vi nu, efter at valg til menighedsråd er udskilt i en særlig lov, nået til den lovgivning, der omhandler selve menighedsrådene og deres virke.

Med dette lovforslag tilsigtes en præcisering eller ajourføring af den nugældende lovtekst i overensstemmelse med udviklingen i praksis og samfundsudviklingen i øvrigt.

Kirkeministeren har i god tid og som en god skik sendt lovforslaget ud til høring, og der har landet rundt været en levende debat om visse af de påtænkte ændringer.

Af det forslag, som vi nu står med, kan vi se, at kirkeministeren har lyttet såvel til debatten som til høringssvarene og ud fra disse signaler er nået frem til det forslag, som vi nu har til behandling, og som i den kommende tid skal gennemarbejdes i kirkeudvalget. Der er mange små detaljer at gå igennem, som vi slet ikke kan komme ind på her i dag, men jeg tror, det vil være rigtigt, at vi under denne debat får understreget, at ifølge dette lovforslag kan præster stadig vælges som formænd eller næstformænd for menighedsrådene, at menighedsrådsmøder stadig kan holdes rundt omkring i medlemmernes hjem, og at præsterne stadig kan være til stede og fremføre deres synspunkter og bidrage med faktiske oplysninger i sager vedrørende præsteboligerne.

En af de ting, der har stået mest gny om, er ministerens ønske om at give menighedsrådene større indflydelse på anvendelsen af rådighedsbeløbet. Det nye er, at kirkeministeren ikke mere skal fastsætte reglerne om, hvad rådighedsbeløbet kan anvendes til. Herefter kan det enkelte menighedsråd uden centralt fastsatte begrænsninger disponere over rådighedssummen – inden for lovbestemmelsens rammer, naturligvis. Vi hilser i venstre med tilfredshed, at der i lovteksten udtrykkeligt står, at det, man vælger at støtte, skal være til gavn for det kirkelige liv i sognet, pastoratet eller kommunen eller til kirkelig formål af betydning for stiftet som helhed. Der vil således f.eks. ikke af rådigheds-

beløbet kunne ydes tilskud til arbejdet inden for de lands- eller verdensdækkende kirkelige organisationer, men derimod nok til enkelte aktiviteter af kirkelig karakter, der forestås af sådanne organisationers lokale afdelinger, hvis altså menighedsrådet skønner, at det er til gavn for det lokale kirkelige liv.

Tilbage står for mig det spørgsmål, hvem der så afgør, om det, et flertal har vedtaget at støtte, er til fremme af det kirkelige liv. Mit spørgsmål udspringer især af, at der med dette lovforslag som helhed tilstræbes en parallelisering med bestemmelserne om kommunernes virke.

Kirkepolitisk er forslaget om rådighedssummen et kontroversielt spørgsmål, men én ting er givet: det vil skabe liv i den kirkelige debat. Det har gjort det før vedtagelsen, og det vil sikkert fortsætte efter vedtagelsen ude i sognene, og det er, for at bruge et klassisk citat, i grunden slet ikke så galt.

Inger Harms (SF):

Jeg skal på socialistisk folkepartis vegne starte med at takke ministeren for dette lovforslag, som indeholder beføjelser til menighedsrådene. Jeg skal dog ikke lægge skjul på, at SF gerne ser yderligere beføjelser til rådene, men lidt er jo også godt.

Vi synes naturligvis, at bestemmelsen om, at rådene nu kan bestemme helt over rådighedsbeløbet, er god. Skulle det betyde, at der bliver en større debat som følge af uenighed i rådene, er dette ikke dårligt. Det kan måske føre noget positivt med sig og eventuelt et større engagement både fra medlemmernes side og måske også fra den øvrige menigheds side.

Som sagt er vi tilfredse med mange af de ting, der er indeholdt i lovforslaget. Derfor vil jeg koncentrere mig om nogle af de ting, jeg synes burde være indeholdt i lovforslaget. F.eks. forstår jeg ikke helt, hvorfor kirkefunktionærer, der er medlem af menighedsrådene, ikke må være med i forhandlinger og afstemninger vedrørende ansættelse af nyt personale. Vil det sige, at de ansatte ved kirkerne ikke har nogen indflydelse på, hvem der ansættes? Det er dog normalt i dag de fleste steder.

Jeg finder det meget beklageligt, at ministeren ikke har opretholdt sit oprindelige forslag om, at præster ikke mere må være for-

[Inger Harms]

mænd eller næstformænd. Hvis begrundelsen er, at der ikke er mange menighedsråd, der har præster som formænd, mener jeg ikke, at dette kan begrunde ministerens ændrede holdning. Der er jo også en fremtid, og hvem ved, hvad der kan ske? Vi finder det betænkeligt med menighedsråd med præster som formænd; det hænger ikke sammen med selvforvaltning og heller ikke med tanken om, at menighedsråd er for de menige medlemmer af folkekirken.

Jeg er også skuffet over, at det oprindelige forslag om, at hvis et menighedsråd har handlet i strid med lovgivningen eller undladt at udføre en foranstaltning, som det er forpligtet til, træffer ministeriet de nødvendige foranstaltninger osv., og i givet fald kan der rejses sag ved domstolene om personligt ansvar for medlemmerne for den pågældende beslutning eller undladelse. Nu er det blevet til, at stiftsøvrigheden træffer foranstaltninger om eventuelle tvangsbøder. Det synes vi nok er noget tamt. Det er uhyre vigtigt, at når man påtager sig et medlemskab af et folkevalgt råd, følger der altså også noget ansvar med, og vi finder det helt i orden, at folkevalgte medlemmer kan komme til at stå til regnskab for deres handlinger.

Jeg ville sætte meget stor pris på, hvis jeg kunne få oversendt høringsvarene vedrørende det lovudkast, som ministeren har udsendt, til udvalget.

Vi lover lovforslaget en positiv udvalgsbehandling.

Ole Vig Jensen (RV):

Som det allerede er fremhævet, er dette lovforslag et led i den sanering og forenkling af den kirkelige lovgivning, som ministeren har lagt op til, og så langt kan vi støtte også det initiativ, der er taget med lovforslaget her.

Men ud over at sikre den forenkling, der nu har været ønsket, indgår der altså også et par spørgsmål af ganske stor folkelig interesse, hvor der skabes nogle nye muligheder. Det synes jeg for så vidt er helt i orden. Jeg skal nøjes med at nævne to.

Vi vil gerne støtte forslaget om at give friere muligheder, når det gælder forbruget af rådighedsmidlerne. Det er en sag, der er meget omdiskuteret, som det er sagt af flere. Den diskussion vil fortsætte. Lovforslaget er

jo ikke udformet sådan, at der nu er uhæmmede muligheder for at bruge disse rådighedsmidler; der gives lige bestemt så meget fri, tror jeg, at vi igennem dette kan styrke det folkelige kirkelige arbejde og måske oven i købet få den debat i gang om det kirkelige arbejde, som er nyttig og værdifuld for den indsats, der øves i sognene.

Det andet spørgsmål, jeg vil rejse, er spørgsmålet om menighedsrådenes sammensætning. De steder, hvor der er tale om, at flere sogne hører under samme pastorat, vil vi i hvert fald gerne i udvalget have undersøgt, om vi kan finde en bedre udformning af forslaget end det, der er lagt op til her, men det egner sig helt klart til et udvalgsarbejde, og det vil vi også over for ministeren vende tilbage til i form af spørgsmål. Jeg tror faktisk, at vi ved at gå frivillighedens vej måske kan løse nogle af de problemer, der opstår de steder, hvor der hører flere sogne til et pastorat, ved at give andre muligheder for menighedsrådenes sammensætning.

De spørgsmål, der står tilbage for os, er spørgsmålet om præsternes funktionsmuligheder i menighedsrådet og habilitetsreglerne. Det vender vi tilbage til i udvalgsarbejdet.

Vi kan støtte det videre arbejde.

Poulsgaard (FP):

Der er jo tradition for, at med hensyn til lovforslag, der angår det kirkelige, vil man gerne have så bred en enighed som overhovedet muligt. Vi har selvfølgelig nogle helt principielle syn på kirken, men vi vil da sige til ministeren, at vi vil støtte dette lovforslag.

Vi synes, som andre talere var inde på, at der kan være visse skønhedsfejl, men over for SF, der mener, at det skal forbydes præsterne at være formænd for menighedsrådene, vil jeg spørge: hvorfor det? Hvis et menighedsråd ønsker en præst, hvorfor skulle han så være diskrimineret? Vi synes altså, at det er godt, det er kommet ind i loven igen.

SFs ordfører talte også før om de »faglige møder«, der skal holdes, og om lovbestemmelsen om, at man skal tage så mange med på råd. Der er præster, der har sagt til mig, at de slet ikke kan udfylde den tid, de har ingen problemer, det går så dejlig gnidningsfrit uden problemer. Det kan faktisk godt gå uden problemer, uden at man skal have alt sammen ind i en lovtekst.

[Poulsgaard]

Vi vil nok stille et par spørgsmål eller tre under udvalgsarbejdet, men vi ser positivt på lovforslaget.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti mener, at det er et udmærket lovforslag, kirkeministeren her lægger frem. Det er som tidligere nævnt et forslag i rækken af forenklinger, og det er på alle måder, synes jeg, meget velegnet til en yderligere debat i kirkeudvalget. Det er meget glædeligt, at ministeren – det fremgår både af fremsættelsestalen og af lovforslaget – gerne vil styrke menighedsrådenes beføjelser. Man kan sige, at menighedsrådene nok er det mest nærdemokratiske organ, vi har overhovedet, og hvor skulle det være mere naturligt at gøre det end just dér? Hvem skulle have større mulighed for at bedømme, hvordan man nu skal bruge forskellige midler – inden for en given ramme, under tilsyn af stiftsøvrighed og provst i øvrigt – end netop menighedsrådene? Vi synes, det er et særdeles godt fremskridt, at ministeren her foreslår en større bestemmelsesret til menighedsrådene, herunder i særdeleshed hvad angår rådighedsbeløbet.

Det er klart, at det godt kan give visse diskussioner rundt omkring i menighedsrådene. Men er det ikke netop ønskeligt? Det synes vi det måtte være. Det er klart, at der er megen forskel på, hvordan man ønsker at bruge disse midler i et udpræget storbyområde og i et landsbysogn. Derfor synes jeg, det er så rigtigt, at man giver de vide rammer, som ministeren har lagt op til. Når man imødekommer disse, tror jeg, meget nødvendige og relevante behov, så vil det også øge interessen om menighedsrådene og menighedsrådenes arbejde og valget til menighedsrådene. Det ønsker vi alle.

Vi vil gerne støtte lovforslaget og synes, at der er en del spørgsmål, som det er nødvendigt at få afklaret i udvalget.

Kirkeministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg kan under alle omstændigheder starte med at sige tak for en meget positiv modtagelse af lovforslaget. Det er rigtigt, som enkelte har været inde på, at der forud har været en debat rundt omkring om det udkast, der blev sendt til høring, og det er også rigtigt, at der på baggrund af denne debat er

sket en ændring af det udkast. Ændringen er indarbejdet i det lovforslag, som ligger her.

En af de ting, der er blevet ændret, er, at det stadig væk skal kunne være sådan, at et menighedsråd selv må bestemme, om det vil vælge præsten som formand for menighedsrådet. Det er rigtigt, som fru Inger Harms siger, at man godt kunne have argumenter imod det, men når jeg har ændret det i forhold til udkastet, hænger det dels sammen med, at det nu efterhånden er sådan, at det kun er meget få steder, hvor præsten er formand, dels med, at man kan sige, at det må menighedsrådet selv finde ud af, det behøver vi ikke at fastsætte i en lov.

En anden væsentlig ting, der er blevet ændret i forhold til udkastet, er pligten til, at der skal være offentlige møder. Vi skal lige hæfte os ved, at det er sådan i dag, og det er det også i lovforslaget, at der bestemte kan være offentlige menighedsrådsmøder. Ofte vil det kunne være med til at styrke interessen. Men vi er altså i lovforslaget veget tilbage fra at fastsætte en decideret formalistisk pligt til, at der skal være en sådan offentlighed.

Det, der selvfølgelig nok vil give anledning til mest debat – det er også det, der har været talt mest om her – er spørgsmålet om rådighedsbeløbet, dets anvendelse, dets størrelse. Jeg har ikke lagt op til en ændring i beløbsstørrelsen, men jeg har lagt op til, at der ikke skal være de snævre bånd på anvendelsen. Det er helt klart, at de spørgsmål, der måtte blive i udvalget om det, og den drøftelse, vi måtte få, kan være med til at afklare nogle ting.

I den forbindelse skal jeg allerede nu bemærke, at der i de høringssvar, der er kommet ind, specielt om det spørgsmål er ret så forskellige opfattelser. Høringssvarene vil selvfølgelig blive tilstillet udvalget, og det er vel næsten bedst, at man så selv dér nærmere går ind på nogle af disse forskelle, men jeg kan godt allerede nu sige, at der absolut ikke er en entydig indstilling blandt dem, der er blevet hørt, om, hvordan man skal stille sig til det forslag om en friere anvendelse af rådighedsbeløbet.

Jeg vil da godt svare på fru Mette Madsens spørgsmål om, hvem der så i virkeligheden, man kunne sige i sidste ende afgør, hvad der er til gavn for det lokale kirkelige arbejde. Det er klart, at provstiudvalget må

[Kirkeministeren]

påse, om jeg så må sige, at et menighedsråd i sin budgetlægning overholder lovens regler, herunder også, om man kan sige, at de ting, man har forberedt i sit budget, nu også er til fremme af det lokale kirkelige arbejde. Hvis man nu skal beskrive den formelle vej, og hvis man ikke er enig, vil der jo kunne ske det – det håber jeg virkelig ikke sker, jeg tror heller ikke, det sker i mange sager – at man selvfølgelig kan prøve at spørge i ministeriet om, hvordan man nu skal fortolke den lovbestemmelse. Men jeg tror faktisk, det praktiske liv vil vise, at det finder man nok ud af at enes om ude omkring.

Jeg kan kun takke for den positive modtagelse og så i øvrigt udtrykke ønske om, at lovforslaget kan blive vedtaget så betids, at der er mulighed for, at man kan sætte sig ind i det rundt omkring, inden menighedsrådsvalgene skal finde sted i november i år, sådan at man, inden det arbejde skal starte, har et godt grundlag for det arbejde, der skal foregå i den næste periode.

Arne Jensen (S):

Jeg efterlyste i mit første indlæg ministerens kommentarer til høringssvarene. Jeg synes faktisk ikke, jeg fik noget svar på det stillede spørgsmål. Jeg finder, der er en svagheit i ministerens fremsættelse. Man skriver her:

»Lovforslaget, der har været forelagt samtlige biskopper, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den danske Præsteforening, Danmarks Provsteforening og kirkefunktionærernes organisationer, medfører ingen økonomiske konsekvenser . . . «

Men det er vel ikke de økonomiske konsekvenser, man har spurgt disse forskellige foreninger og organisationer om. Jeg vil faktisk efterlyse et svar også her ved første behandling som udgangspunkt for det udvalgsarbejde, vi skal i gang med.

Mette Madsen (V):

Jeg takker kirkeministeren for svaret om, hvem der så skal vurdere, hvad der er til fremme af det kirkelige liv. Jeg har selv læst i bemærkningerne og forstået det således, at provstiudvalget er den budgetapproberende myndighed, og jeg har ud fra teksten i bemærkningerne forstået, at provstiudvalget ikke har nogen indflydelse på det, som jeg

vil kalde de ideologiske beslutninger, der bliver truffet i menighedsrådene. Men det er måske noget, vi kan tage op under udvalgsarbejdet og finde ud af helt præcist: hvor langt går provstiudvalgets myndighed med at approbere beslutningerne som helhed og ikke kun ud fra budgetterne?

Kirkeministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg vil da meget gerne gennemgå, hvad det er for nogle reaktioner, der er kommet på lovudkastets forskellige forslag. Jeg vil da godt gennemgå de høringssvar. Jeg forestiller mig bare, det er en forholdsvis omfattende affære at begynde at beskrive, hvad de forskellige biskopper har svaret til alle de forskellige paragraffer, der er i lovudkastet, men jeg kan da kort nævne nogle af dem.

Der har fra alle biskopper og Præsteforeningen og Provsteforeningen og Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer været en skepsis over for forslaget om, at præsten ikke længere skulle kunne vælges til formand for menighedsrådet. Det er en væsentlig baggrund for, at den del af lovudkastet er frafaldet.

Der har været et andet spørgsmål, som har givet anledning til nogen diskussion, og det har været spørgsmålet om offentlighed ved møderne. Den udvidelse af offentlighed omkring møderne, der i lovudkastet var lagt op til, syntes Provsteforeningen og 8 af biskopperne ikke var så god en idé.

I spørgsmålet om anvendelse af rådighedsbeløbet ser det lidt anderledes ud. Der er i Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer et flertal, der er gået ind for den liberalisering, der er lagt op til i lovforslaget, mens der blandt biskopperne har været lidt forskellig opfattelse med lidt forskellige argumentationer. Der er to af biskopperne, der er gået meget aktivt og positivt ind for den udvidelse, der er lagt op til, mens der fra nogle af de andre biskopper har været en vis reservation eller under alle omstændigheder et ønske om at få uddybet nogle af bemærkningerne. Den uddybning af bemærkningerne er imødekommet i det lovforslag, der nu er fremsat.

Men derudover vil jeg egentlig stadig væk synes, at det var bedst, at udvalget fik høringssvarene og så nærmere på dem. De er jo i almindelig skreven stil, om jeg så må sige,

[Kirkeministeren]

det er ikke et spørgeskema i den forstand, der bare lige er sat krydser i. Herved har jeg altså kort tilkendegivet angående nogle af de vigtigste lovbestemmelser, hvordan høringsvarene har lydt.

Med hensyn til provstiudvalgets muligheder kan jeg da kort svare fru Mette Madsen – men vi kan selvfølgelig vende tilbage til det i udvalget – at provstiudvalgets opgave først og fremmest er af økonomisk karakter, plus at det så skal påse, at de ting, menighedsrådet forestiller sig at lave af aktiviteter, ikke er i strid med selve lovens bestemmelse. Men om provstiudvalget så, om jeg så må sige, rent ideologisk synes, det er en god idé, det er egentlig ikke det, provstiudvalget skal tage sig af; de skal tage sig af det økonomiske og påse, at man rent juridisk har holdt sig inden for lovens bestemmelser.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Krog (KF):

Jeg vil bare i fortsættelse af det af fru Mette Madsen rejste spørgsmål sige, at når man formulerer det sådan, at man siger, at menighedsrådet selv skal skønne over, hvad der er til fremme af det kirkelige liv i sognet, så løber man den risiko, at man frigør sig fra kirkeministerens skøn og fællesregler og måske etablerer en ny form for formynderi i et sogn, fordi det jo meget ofte kan være sådan, at man kan være meget uenige ude i menigheden om, hvad det så egentlig er, der vil fremme det kirkelige liv i sognet, og det er vel nærmest det, det står på, og ikke så meget de økonomiske konsekvenser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 60:

Forslag til lov om teknika.

(Fremsat 15/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søgaard (S):

Dette forslag har jo været behandlet forud for valget, og der er kun én ændring, nemlig § 6, stk. 2, som er spørgsmålet om disciplinærregler for personer ansat på tjenestemandslignende vilkår, og vi kan tilslutte os lovforslaget, som vi kunne dengang. Der er nok nogle ting, vi vil spørge ministeren om i udvalget, men det kan vi vende tilbage til.

Kirkegaard (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Merete Aarup, ikke kan være til stede, skal jeg på det konservative folkepartis vegne udtale følgende:

Regeringens politik er at forenkle den gældende lovgivning, og det er også dette lovforslags hovedsigte, nemlig en ajourføring og en forenkling af rådgivningsstrukturen, som i dag består af teknikumrådet og det faglige landsudvalg; dette skal samles til ét rådgivende organ for hele ingeniøruddannelsesområdet.

Det er væsentligt, at de særlige samfundsmæssige og økonomiske interesser følger udviklingen, og at der opnås den nødvendige vekselvirkning mellem erhvervsliv, uddannelse og forskning. Uddannelsen som teknikumingeniør er en meget vigtig uddannelse, idet der i erhvervslivet er et stort og stigende behov for arbejdskraft med netop denne uddannelse. Det er tilfredsstillende, at ministeren vil give det nye rådgivende organ en stærk repræsentation for det erhvervsliv, som skal aftage arbejdskraften.

Det konservative folkeparti kan anbefale forslaget.

Hanne Severinsen (V):

Venstre kan tilslutte sig lovforslaget, som er en genfremsættelse. Lovforslaget indebærer en forenkling og smidiggørelse af den tidligere lov om teknika, som er fra 1962, og som længe har trængt til revision.